

Latvian Newspaper „LAIKS” (Time)
for USA and Canada.

Published twice weekly except the Christmas issue — Helms
Rudzitis. Publisher — Editorial and Business Office 7307, —
3rd Ave., Brooklyn, N.Y., 11209 USA. Phone TE 6-6382—Canadian
Office: 444 Wolseley Avenue, N. Montreal 29, P. Quebec, Phone 488
(5547). Subscr. Rates USA, Canada and elsewhere: 3 months.
\$4.50, 6 months — \$8.50, 1 year — \$16.00. Advert Rates:
1 column (1 1/4" by 1") \$2.00, 1 column 2 1/4" by 1", \$3.00,
1 column (2 1/4" by 1"), choice location \$3.60.

LAIKS

Latviešu laikraksts Amerikā „LAIKS”
iznāk divreiz nedēļā — trešdienas un sestdienas.

Izdevjums apgads „Grāmatu Draugs” — H. Rudzītis. Redaktori:
Kārlis Rabcs, Viktors Raisters un Maksimils (Kanādā). Re-
dakcija—kantoris: 7307, 3rd Ave, Brooklyn, N.Y. 11209, USA. Tel.
Terrace 6-6382, redakcijai Shore Road 8-6704. — Abonēšanas
maksas ASV un Kanādā: par 3 mēn. \$4,50, par 6 mēn. \$8,50, par
1 gadu \$16,00. Sludinājumu maksas: sludinājuma \$2,00 (1 1/2" sleja),
minimums \$3,00, ofertes \$4,00; teksts \$3,60 (2 1/4" sleja) un
pirmais lapa pus \$5,00 par collas telpu 1 slejā.

Volume* XIX Nr. 82 (1815), Saturday, October 14, 1967.

Second Class Postage Paid at Brooklyn, N. Y.

Sestdien, 1967. g. 14. oktobr

KO SOLA VISMODERNĀKĀ RAĶETE

AMERIKĀŅIEM PĀRAKI ATOMIEROČI NEKĀ KRIEVIEM

Dienvidnieki grib paturēt nēģerus

JAUNAS DARBA IESPĒJAS UN SKOLAS NĒĢERIEM

ASTRIDE IVASKA

DZEJOLIS

Blaumanis mira Somijā, Takaharju sanatorijā, starp slaidām priedēm, kuŗu sārtenos stumbros ierakstītas varoņu teikas. Blaumanis mira rudenī, kad ezera ūdens ir dzidrs un riets tanī atspīd mainīgām varavīksnas svītrām līdz pat dziļuma siekstām. Riets ezerā ir vecāsmātes dzīparu sega, gliemēžvāka sauja un pazemes kāvi. Blaumanis mira Somijā, septembrī, 45 gadu vecs un gluži viens.

Dziedone Antonina Vaivode (mezzo kontralts) kuras koncerts Bostonā 21. oktobrī pl. 8 vak. New England konservatorijas (Huntington Ave) Recital Hall telpās. Šis būs dziedones pirmais maicīgās mūzikas koncerts Bostonā un tā atlikums novēlēts Ādolfa Kaktiņa piemiņas fondam. Dziedone ir fonda 1967. gada laureāte. Programmā J. Vitola, A. Kalniņa un V. Ozoliņa dziesmas un Rosini, Donizeti un Čaikovska operu ārijas. Pie klavierēm Ilona Vilde. Ieejas maksa: \$3 (zālē) un \$2 (balkonā).

Ar saules "apkuri" apsildīs jaunbūvēto luterāņu baznīcu Bavārijas kūrvielā Vagingā. Tāpat kā līdzīgās derīcēs Romas laikos, saules enerģijas savācējs būs baznīcas jumts. Siltot gaisu, kas zem tā būs sakrājies, mosuks un uzkrās māla vados, kas ierīkoti zem baznīcas grīdas. Šādi sakrātais siltums turas līdz 40 stundām, tā ka, piem., piektdien "sakarītie" saules stari vēl sildīs baznīcēnus svētdienā. Mākoņaina laika posmiem baznīcā paralēli tomēr iekārtotas arī eļļas apkures.

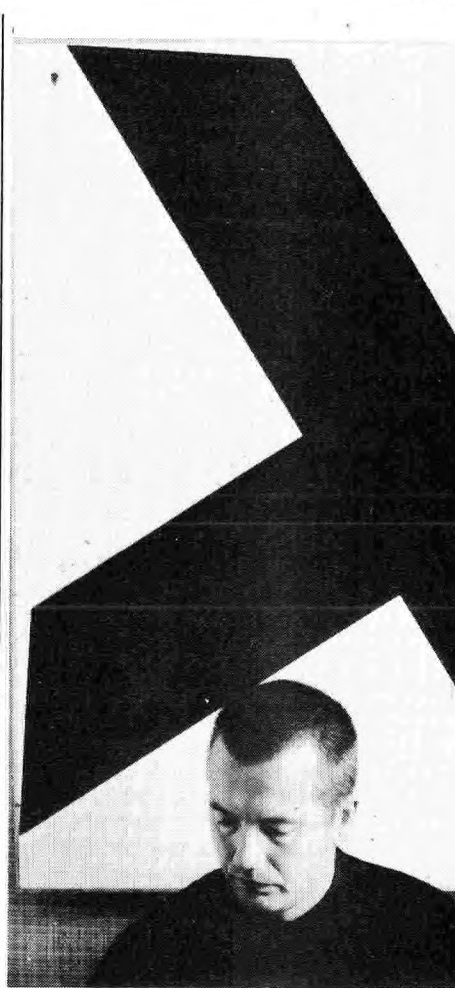
J a. Jaunsudrabi a rakst šanas veids

J nis Rudz tis atmi s par J ni Jaunsudrabi u (Vecais trimdnieks. Laika 1967. g. 26. j lija n-r) cit jis izrakstu no k das rakstnieka v stules, kur p d jais, cita starp saka: „Esmu vienm r devis izdev jam gatavu manuskriptu, un šoreiz (t. L. ar rokrakstu gr matai „Es st stu savai sievai”. K. Dr.) izn k steigties”. Par paša Jaunsudrabi a š sac to tom r piebilstams, ka vi š sav laik bijis v l k d s cit s tikpat vai pat v l vair k nepat kam s skubošanas situ cij s. Laika skrej tas vi am pašam b s piemirsies.

Tas bija ap 30. gadu s kumu; žurn ls „Atp tā” bija s cis iespīest Jaunsudrabi a rom nu „Jaunsaimnieks” un velns”. Viss manuskripts nebija gatavs, bet redakcija pras ja, lai autors katru ned u s ta uz Rgu n - kamo turpin jumu. Jaunsudrabi š pats man izteic s, ka vi am š ds spaidu skubas rakst šanas veids visai nepat kot. Esot tikai ar varu j iespīez sevi rakst t, kad reiz m oti negrib tos, pat l g nevedoties. Š m su saruna notika P avi s, Jaunsudrabi a m j ; biju at vies tur iegriezties, b dams k d karadienesta komand jum . Rom nam toreiz vajadz ja b t jau pus vai v l t l k iespīestam, jo atceros, ka mums izn ca p rrunas ar par Mangas un citu rom na personu raksturu izz m jumiem.

So apmekl jumu pieminot, j piebilst k di v rdi par Jaunsudrabi a viesm l bu. Savas toreiz j s ciemošan s laik neman ju neko, kas liecin tu, ka rakstnieks b tu juties nel gt ciemi a nepat kami trauc ts. Tiku laipni pacien ts ar r gušpienu un sviestmaiz m; m su sarunas norit ja diezgan dz vi (literāt rzin tne un ar rom na teorijas probl mas man k filolo ijas studentam bija jau kaut cik paz stamas). Jaunsudrabi š pat man (k valodnieku organiz cijas Ramaves loceklim) izteica pateic bu par apsveikumu, ko neilgi priekš tam bij m vi am s tjuši. Vi š man izr d ja ar gleznas, citu un paša darbus, kas kar j s pie sien m. Ta u, kad p c daudz gadiem tik mies ar vi u Zviedrij (Lund) un kad sarun s tiku piemin jis savu toreiz jo ciemošanos vi a m j ar lielemi karav ra z bakiem k j s, rakstnieks man atkl ti pateica, ka vi š, ja vien laikus b tu redz jis mani n kam, b tu pa m jas otru pusi devies prom... Gad juma rakstura apmekl t ji vi am nemaz nesot pat kami, it paši daudzie ekskursij izbraukušo skolnieku bari. Tiem tuvojoties, vi š vienm r esot m dzis no m j m klusi pazust.

Manup r t, nepabeigtu manuskriptu d maz pat kam spaidu skubas situ cij Jaunsudrabi s ir bijis ar k dus gadus v l k (1935. vai 1936. g.). Tad „Atp tā” iespīedia otru vi a

Laimonis Mieriņš ar vienu no savām „Krustu” gleznotājam ierosinājusi brīdi brauktuves. Tas pats motīvs risināts va

AVANGARDA M

LAIMONA MIERIŅA IZST.

Toronto Bergdona galerijā 30. septembrī slēdza, pēc tam pārceļot uz Kičineru Laimona Mieriņa gleznu izstādi. Pēc ierašanās Anglijā glezniecību sācis mācīties pie prof. V. Tones, vēlāk beidzis Lidsas mākslas koledžu un papildinājis Londonas universitātes Goldsmīta mākslas koledžā, 37 g. vecais gleznotājs tagad ir nevienvis-

darbu — daudz diskut to rom nu „Neskaties saul”. K liecina Arturs B rzi š sav monogr fīj par Jaunsudrabi u (1952. g.), 130. lpp., ar tad rakstnieks rom na turpin jumus redakcijai s t ja katru ned u, bet reizi m nes otra sava darba n kam s da as žurn lam „Sievietes pasaule”. Tas iespīedia Jaunsudrabi a rom nu „Kur tie citi, tur es ar”, kam v l k, gr mat public dams, autors lika virsrakstu „Augšzemnieki”. Ir j jaut , vai š otrreiz j piespīest skubošana, neatvair mie spāidi rakst t, vienalga, vai attiec g dispozi cija b tu, vai neb tu, Jaunsudrabi am toreiz nav bijusi v l nepat kam ka nek „Jaunsaimnieku un velnu” public jot. Saist bu smagums ta u bija v l liel ks — vi š toreiz rakst ja divus rom nus uzreiz.

K rlis Dravi š